

Eckhardt
1936
June 16.

Eckhardt Tibor a parancsuralmi tervekről, az egypártrendszer erőszakos szervezkedési módszeréről, a királykérdésről és a horogkeresztes mozgalomról.

Az alsódabasí választókerületben vasárnap két nagysikerű négyülést tartott a független kisgazdapárt, amelyen több ezer főnyi választóközönség vett részt. Megjelent a gyűléseken Eckhardt Tibor, a párt vezére is Horváth Zoltán, Soltész János, Klein Antal és Mizsey György képviselők társaságában. Az Alsó-némediben tartott gyűlésen mindenekelőtt Dinnyés Lajos, a kerület képviselője mondott beszámolót, majd általános figyelem közben Eckhardt Tibor szólott az egybegyűltekhez.

Eckhardt Tibor azt fejtette, hogy a politikában nem az győz, akinek igazsága van, hanem aki erősebb. Az igazság mellé az erőt csak a nép adhatja, melynek pártja a kisgazdapárt. A párt programjából sokat nem tudott még megvalósítani, de részeredményeket elért. Így a kamatláb mérséklését s a gazdaadósságok rendezése terén ez érezhető is hatását. A gazdaadósságok rendezésére szánt 175 millió pengőből azonban csak 25 millió jut a kisgazdáknak, 150 milliót a bankok kapnak. Jobb lenne a bankok észszerű leépítését megcsinálni, mint állami pénzen szanálni őket. A párt követelésére törölték az egyszobás kis falusi házak házádját is, de a közterhek mérséklése még nem történt meg és a föld még mindig aránytalanul nagyobb adót

fizet, mint a gyárpar és a nagytőke. Ezután a becsületes titkos választójog megvalósítását követelte. Az idei termés értékesítésénél a piac kérdését a legfontosabb problémának tartja, mert hiába van nagy termés, ha nincs megfelelő elhelyezési lehetősége a termelt árunak. A piac kérdése vámkérdéssel van összefüggésben, nem lehet számítani új piacokra, amikor a behozatali korlátozás még oly szigorú és amikor nem adunk ellenértéket a mezőgazdasági importra szoruló államoknak. Ha a vámtarifa tételét mérsékelnék, két-háromszor volna olcsóbb az ipari termék. Vessen véget a kormányzat az egyoldalú gyáripari vámvédelemnek, mert ebbe belepusztul a kisgazda, kisiparos, napszámos és a kereskedő is. A gazdasági válságot az emberek már nem bírják türelemmel, elvesztik józanságukat s politikai lécitáció kezdődik, melyet könnyelmű, tarthatatlan ígéretek hirdető emberek igyekeznek kihasználni. Ne hallgasson a nép az olyanokra, kik nem magyar szemszögből nézik a magyar nép politikáját, hanem idegen példát akarnak utánozni.

A nagyhatású beszéd után Soltész János, Horváth Zoltán és Klein Antal szólaltak fel, majd a vendégek átmentek Alsódabasra, ahol több ezer főnyi közönség gyűlt egybe a politikusok meghallgatására.

Tiltakozás a kormány erőszakos pártszervezési eszközei ellen.

Itt Gunde László megnyitja után Eckhardt Tibor szólalt fel:

Nagy érdekek ütköznek össze, amikor arról van szó, hogy ki viselje a közterhek nagyobb részét — mondotta. — A földművelő nép-e, vagy pedig a bank- és kartelérdekeltség. A mai adóterheket nem a gazdag emberek, hanem a kis földművelők viselik. A vámvédelemmel a gyárpar van kedvezményezett helyzetben, szemben a föld néppel. Politikai harc dönti el ezen a téren is a küzdelmet. Akinek többsége van a választáson, az a maga javára dönti el mindazokat a kérdéseket, melyek az országot érdeklik. A magyar falu népe még sohasem tudott többséghez jutni. Ha a nép sorsán javítani akar, akkor igazsága mellé állítson megfelelő erőt. Csak az igazság és az erő tud győzelmet kiharcolni. Jól tudom, Önök változást szeretnének ezen a téren, éppen ezért azt kell, hogy mondjam Önöknek, hogy csak az a politika érdemi meg a támogatást, amely a nép javára tud dolgozni. Elméletekből nem él meg az ember. Igazságból adót nem lehet fizetni. Az igazságból gyakorlati eredményeket kell csinálni. Programot adni könnyű dolog, nincs olyan bolond párt, amely ne dolgozna ki tetszetős programot. Itt van a 95 pont. Megcsinálták, kihirdették, azután tágitottak rajta és nem valósították meg semmit. Mi nem tudunk olyat hirdetni, melynek megvalósítására azonnal ne vállalkoznánk. A kisgazdapárt nem jár a fellegekben. Mi itt

járunk a földön s tudjuk, mire van a népek szükség.

A képviselőház kapui nemsokára bezárulnak s ezért én innen akarok az egész ország számára tájékoztatást adni arról, mit várhatunk a jövőben s mire kell törekedni.

Nekünk tisztába kell lenni, hogy mi az országunk helyzete. Ami a külpolitikát illeti, helyzetünk igen nehéz. Még tökéletes kormányzás mellett is kül- és belpolitikai téren egyaránt fenyeget bennünket egy vihar. Az állatok is, vihar láttára összedugják fejüket. Ennek a kicsiny csonka magyar nemzetnek szüksége van a viharelőtti csendben is lelki békére, becsületes összefogásra, de nem abban az értelemben, ahogy azt a mai kormánypart hirdeti, hogy itt van a nemzeti egység, lépj be abba, mint ahogy a kommunisták felszólították az embereket, hogy lépjenek be a vörösbbe. Azt kell látnom, hogy

ezt az erőszakos, fajtájú szervezkedést, név- és személy szerint azok hirdetik, akik a kommunizmus ellen nem szálltak síkra.

A mi felfogásunk ellenkezik az ilyen szervezkedésrel. Mi tiszteljük a más meggyőződésű, erőszakkal legyőzni senkit sem akarunk, hanem csak igazsággal. Nemes fegyverekkel akarjuk az igazságot szolgálni.

„Az országának egy alkotmányos vezére van: az államfő.”

Az érdekek sokfélék. Mi a falu érdekeit szolgáljuk. Ugyanakkor azonban lojálisan elismerjük, hogy van városi érdek, gyáripari érdek és bankérvék. Nem kifogásoljuk érdekeiknek követelését, csak azt akarjuk, hogy mi a magunk súlyának megfelelő kép-

viselethez jussunk. Az ellentétes érdekek a különböző pártok felett a nagy nemzeti cél érdekében elsimulnak, de nem olyan pártpolitikai alapon, olyan mondva csinált totalitási elv alapján, mint azt a nemzeti egységpart csinálja. Nemzeti érdekekből kell

Törpék.

Irtó: Bethlen Margit.

Mélyen a föld alatt van Törpék király birodalma. Sötét, zezugos utakon járnak-kelnek apró, hosszú szakállas alattvalói, végezve napi munkájukat, cipelve a nehéz, mázsás kötőbőket, melyekkel fekézik és irányítják a földalatti rohanó vad vizeket. gátakat emelve, megrepedti falakat támogatva, belső hegycsúszamlásokat megakasztva. Építések ők, kovácsok és még sok egyéb mesterségnek mesterei, melyek mind egy célt szolgálnak: megóvni és megtartani szűkfalú, homályos, ismeretlen, óriási kiterjedésű eldugott birodalmukat, mely ott lappang láthatatlanul a föld kérgén kívül lakók talpa alatt. élesíteni a tüzet benne, a tüzet, mely az életnek kútforrása, a tüzet, melyet ők annyi kinnal, farsággal tartanak fenn, a tüzet, melyet ott kint, a föld felett, a zöld, virágos mezőn lakók arany sugarak özőnében kapnak meg felülről, abból a nagy, forró, éltető arany gömbből, melyet ők napnak neveznek.

Nap! Napsugár! Napsfény! E szavak szentek Törpeországban. Mélyen meghajolva és áhitattal hangjokban ejtik ezt csak ki. Vágyó szívvel, fájo reményel, melyről tudják, hogy csak néha, pillanatra valósulhat meg és akkor is csak a kiválasztottak számára, kik minden évben egyszer, a sziklahegység legmagasabb csucán, hová élő ember lába fel nem ér, hajszálnyi repedésen át kuszva a magasba, eltáncolják déli, tüzes napsütésben a Törpék évezredek óta hagyományos szertartását: a Napnak Táncát.

Sok-sok törpe elérhetetlen vágya tömörül össze e táncban, mely minden évben egyszer néhány pillanattal tart csak, vágy a fény, a világozság és ra-

gyogás után, az élet könnyű, színes, virágos útjain való járás, a vágy, megszabadulni mindattól, ami a földhöz köti, porba huzza, röghöz igazza a Törpék hajlott vállu nemzetségét. Sok törpe évezreden át hordja magában e vágyat és bánatot és halála napjáig soha, pillanattig sem látja meg az Igéret országát. De tudja azt mindegyik közülök, hogy van. És ha ő nem is, de tán a fia, unokája, vagy valaki más, a Törpék nemzetségéből való az is, ott fog állani egyszer a ragyogó fényárban, égne emelt, átszellemült boldogságtól sugárzó arccal és szótlan, néma imát küldve fel annak, aki ezt a tündöklő gyönyörtürelmet teremtette, táncolni fogja megihletten a Napnak Táncát, miközben ereiben a sötét, sűrű, fekete törpe-vér lassan, körösen átváltozik majd könnyű, fénylő, folyékony sárga arannyá, tüzes napsugárrá, a nagy, forró, éltető Napnak parányi részévé, melyet mint szent ereklyét visz majd le magával az örök sötétségbe, hogy erein át világítson és melegítsen nem csak neki, de minden testvérének.

Nap Gyermekek, ez volt a neve azoknak, akik az éltető arany tüzet magukban hordták. A Törpék nemzetségének kiválasztottjai voltak ők, minden egyes Törpének legdrágább kincsé, óvott, féltett szentsége, szerelme, kit megbántani, avagy csak ujjal is illetni főbenjáró vétek, elképzelhetetlen bűn. Arannyal átszőtt palástként terítették lábuk elé az életet az összes többi Törpék, azon perctől fogva, hogy valamelyik közülük eltáncolta a Napnak táncát.

És újra eljött az idő, hogy királyuk vezetésével a Kiválasztottak kivonuljanak a szikla legmagasabb, tüzes napsütéstől beragyogott csucára, hogy ott eltáncolják hagyományos szertartásukat. Nagy nap volt ez. A minden évben visszatérőnél is nagyobb épp ma. Mert összeesett a király lánya nagykorúságának ünnepével. Szent nap. A király lánya ma üli eljegyzését, szerelmesével, miután mindket-

megcsinálni még most a becsületes emberek összefogását.

Ennek az összefogásnak nincs szüksége mondva csinált vezérre, megvan ennek a vezére alkotmányos alapon a megválasztott államfőben. Magyarország kormányzójának személyében, akinek vezetésében mindannyian megbízhatunk.

(Percekig tartó éljenzés és taps.) Az államfő az egész nemzet feje, az államfőnek nem az a hivatása, hogy a kormánypartot segítse, valamennyi magyar embert segíti ő, aki nagy becsületességgel értelmezi is nemzetvezetői hivatását, mint ahogy másként nem is szolgálhatja. Minkünk is mérsékelteknek kell lenni, akiknek nem célja, hogy mesterkélten ellentéteket dobjunk be a magyar közéletbe, mely aztán erőszakos kormányparti szervezkedés alapja lehetne. Ne uszítsák magyart a magyar ellen, hogy azután egy erőszakos párt és kormány uralkodjék felettünk.

Meggondolatlan és káros a nemzeti egység propagandája, éharcos és elősídi szervezete, ők szítják az elégtelenséget, hogy azután azt tegyék a magyar néppel, amit akarnak.

— Itt van a felekezeti kérdés. Minden becsületes ember hű a maga egyházához, megadja az Istennek, ami az Istené és nem szándékozik egymást fejbeverni, mert kikij másként tiszteli a maga egyház Istenét.

„Mindent elfogadunk, ami a nemzetre hasznos.”

— Itt van a királykérdés. Ezt a problémát a nagy hatalmak fogják megoldani, vagyis a külpolitikai helyzet fogja meghozni az új rendezést, mely a Dunamedence problémájának megoldásánál be is fog következni. A királykérdés tehát nemzetközi kérdés. Nekünk arra kell csak ügyelnünk, hogy ebben a kérdésben ne állítsuk a népet két táborra: legitimistákra és szabad királyválasztókra, hogy feleslegesen és ok nélkül egymást fejbeverjék. Ennek a megoldásnak az ideje elérkezett, a nemzet egyetemes érdekei alapján fogjuk a kérdést rendezni.

Mindent elfogadunk, ami a nemzetre hasznos s minden ellen tiltakozunk, ami a nemzetre káros.

Amig ez elkövetkezik, addig a kormánypart és sajtójának uszítását megvetéssel utasítjuk el, mert az

nem céloz mást, mint megbontani sorainkat.

— Még egy veszedelemlről kell beszélnünk és ez a diktatura veszélye. Ez a veszély azt jelenti, hogy nemcsak hogy nem tudunk javítani a magunk helyzetén, hanem a ma még meglevő kevés jogaink is elvesznek. Ez a diktatura azt jelenti, hogy felülről akarják ránk kényszeríteni a maguk akaratát. Vannak országok, ahol a diktatúrát megcsinálták a népi politika érdekében. Magyarországon a népi politikanak nem ez az útja. Mi Kössuth Lajos, Rákóczi Ferenc és más nemzeti hőseink szent hagyományja alapján alkotmányos szellemben nőttünk fel, nálunk él az alkotmányosság és szabadságszeretet. Bizunk a népi irányzatban, mely magyar kell, hogy legyen, mert a diktatura elve nem az. Nálunk a diktatura a pénzhatalom és a karteluralom diktatúrája volna. Mint ahogy azt látjuk a választásoknál. Ennek a magyar nemzetnek a jövője összefügg az alkotmányosság megvédésével, ez a nemzet nem hivatkozhaték történelmi eredményeire, ha egy alacsony, egy szolgálkésűgbe torokló rendszer uralkodnék felettünk. Amikor ezt a képviselőházban is elmondottam, kormányparti oldalról is sokan egy véleményen voltak velem, majdnem egyhangulag helyeselték, ámbar voltak olyanok is, akik kisomfordáltak a folyosóra.

ten felvették a Nap Gyermekeinek boldog sorába. Lassan, párosával léptek ki a Törpék a mély szakadékból, melynek rejtett nyílása a föld mélyébe vezet, élükön a király, kinek ereit már régesrégén megtermékenyítette a Napnak áldott sugára, de aki minden évben személyesen jön fel velük, hogy alattvalóinak megmutassa az utat, mely a megdicsőülés felé vezet. A tánc már majdnem befejeződött, már minden arcon rajta volt az átváltozás szent lánának pirja, mikor hirtelen, váratlanul, mint két égbőlből való mennykőcsapás, megdördült a Törpék ősi elenségének hangja, a hegyeken túl lakó óriásnak veszes kiáltása, mely mint vihar seper végig a szirteken, melynek fuvallata egymásra tornyosítja a futó felhőket, hogy össze-vissza kapaszkodva, kűzködve, kóvályogva tapossanak végig az égen, letörölve róla a ragyogó napnak fénylő melegét. Minden Törpének szívét átjárja a rémület, amikor a hangot hallja, még olykor is, amikor mélyen lent a föld méhében megbujva hallgatják, hát még most, amikor tisztán kivehetően hallották a szavak iszonyatos döngését: „Ide a lányt! Magamnak akarom!”

Pillanattal sem telt el és a Törpék kiválasztott serege, ereikben az újonnan kapott pezsgő, forró, fényes léttel, már lent volt, mélyen lent a biztos, homályos titkos menedékben, melybe más mint ők nem hatolhat soha. Közepükben, mint virág szirma közül a sárga bibe, ott világitott szeregének néma ragyogásában a királynak lánya, részketve bujva meg újonnan eljegyzett szerelmesének erős karjában. Oly szép volt a királyleány, oly esodásan, tömpán fénylett a szerelem és megdicsőülés egymásba szőtt opál ragyogásában, hogy alattvalói elfelejtették a szörnyű veszt, mely őket s országukat fenyegeti, a szépség testetlen imádatában.

Mindent megrázó dördülés ébresztette fel őket a valóságra. A sziklafalak, melyek évezredek óta

A Nep és a diktatúrára való előkészületek.

— Most a képviselőház elnöke is tiltakozik a diktatúra ellen. Nagyon helyesen azt mondja, hogy az alkotmányos kormányzásra van a nemzetnek szüksége. Mond azonban olyasvalamit is, hogy ilyen törekvés nem is volt. Ez az állítása cáfolatot igényel, melyet ezáltal kénytelen vagyok megadni. A diktatúra gondolata a pártokat ki akarja küszöbözni és egy ember akaratát akarja megvalósítani. Ha azt az elvüket ma tagadják is, ezt a szándékot a Nep nyíltan hirdette meg akarta valósítani. Az a szervezési módszer, amit Marton Béla kezdeményezett, összeegyeztethetetlen az ország alkotmányos és törvényes rendjével. (Felkiáltások: Jó cég!) Ez a rendszer összeegyeztethetetlen az ország jó erkölcsével.

Mi nem akarjuk, hogy az országot úgy vezessék, ahogy a dánosi uradalom tejjelkeft vezetik.

(Felkiáltások: Igy van!) Ha azt akarják tudni, hogy mit jelent a diktatúra, menjenek Dánosra. Van ennek a törekvésnek egy, most már csak volt propaganda főnöke, valami Béli Béla. Aki ennek az embernek a Nemzetvédelem című szörnyszülött művét, ezt az elvetét, nivótlan kísérleti tervet elolvassa, amely nem eredeti, hanem utánzás csak s amelyet szegyenkezve lehet csak olvasni, akkor tudatában lesz annak, hogy ilyen törekvés legalább is volt.

De a Nep berkein belül olyan szervezetek is alakultak, melyek nem egyeztetetők össze az ország jól felfogott érdekeivel. Egy pártnak sem áll jogában kémszervezetet tartani. Amikor a defenzív osztályt nem a tolvajok, a csirkefogók, panamisták, hanem a tisztességes emberek kikémlésére rendezték be, akkor ne beszéljünk arról, hogy nem volt diktatúravészely.

Ennek az országnak van rendőrsége, csendőrsége, de egy olyan politikai párt, mely az ország legkülönb fiait igyekszik kikémlélni, nem tűrhető meg. Az ilyen párt nem érdemli meg, hogy tisztességesnek tekintsük. S ha a képviselőház elnöke mégsem látott diktatúras törekvést, akkor azt üzenem neki, méltóztassék elmenni az Eszterházy-utca 30. szám alá, ott szoltak titkos esküket kivenni az emberektől, olyan esküket, amelyet egy kormány sem tűrne meg, vagy akár csak igényelne is. Micsoda vezetés alá helyezték a frontharcosokat! Kizárólag egy párt érdekében szervezték meg. Ha ez a diktatúratörekvés nem találkozott volna a mi szerve-

A kormány és a horogkeresztes szervezkedés.

Nekünk kötelességünk elsősorban szembeállani ezekkel a horogkeresztes svihákokkal és svindlerekkel, mert a kormányzat nem tud, vagy nem akar velük szembekerülni. Sőt

a kormányzat maga is felelős azért, hogy ezen a téren idáig jutottak a dolgok.

Nekünk kötelességünk különös tekintettel a súlyos külpolitikai viszonyokra okos, mértéktartó, nyugodt, hazafias mozgalommal a népi politikát szolgálni, amely nem akar romolni, mely nem szándékozik semmit sem felfordítani, hanem törvényes uton akarja a dolgokat megváltoztatni. Fogjunk hozzá az ígéretek bevaltásához, váltsák be legalább azokat az ígéretekét,

mint hgy örök állottak szolgálatjukra, a szük résen rajtok. Kívül mindenki másnak elzárva az utat az ország belseje felé, egyszerre csak meginogtak és óh! borzalom, lassan, észrevétlenül széjjel kezdtek tolódni, mint amikor erős kéz feszíti az ajtót. Nem, nem volt még elég széles a rés, hogy az idegen szörnység betolakodjék rajta, de ha újból lecsap szörnnyü ökle . . .

A menet megállott. Egyszerre fordultak hátra a király és hívei. A bejáratot csillagalakuan vékony, alig észrevehető repedések futottak végig a sziklafalon, némán hirdeté, hogy az egység, mely törpe, óriás, ember avagy szikla erejének sarkköve és legfőbb létfeltétele, megbomlott. Ha ezt nem tudják betömni . . . A király elővette övébe csusztatott vékony, hegyes, éles pengéjét és szó nélkül üteréhez emelte. De micsoda véghezvihette volna szándékát, a Törpék legidősebbje, a táltosa, kinek hosszú fehér szakálla a földet seprte, tiltólag emelte fel kezét:

— Nem ugy, király! Vezétre van szüksége a népnek, ki őt minden évben újból elvezesse a Napnak birodalmába. Oda az utat pedig egyedül csak Te ismered. Majd mi, akiknek ereiben lángolva forr az élet tüze, mely a szent Napnak ajándoka, mi adjuk azt oda testvéreink és honunk megmentésére.

— Ne félj, — folytatta a király tagadó mozdulatát látva, — lesz részed néked is az áldozatban . . . Ián súlyosabb is, mint bárki másnak. Lépjén elő a legidősebb, az, akinek vérét legrégebben heviti a Napnak szent lángja, — fordult most a Törpék köréje sereglett népe felé — és önkéntes áldozatul adja oda azt, beforrhazva véle a repedéseket, melyek máskülönbön fokról-fokra tágulva, beeresztik majd az ősi ellenséget, az óriást, ki döngő ököllével követel tőlünk bebocsátást.

Mint őszi szél az elsárgult haraszt fölött, ugy hangzott a Törpék népének jelszava, ahogy a Kiválasztottak legvénebbje hang nélkül végighuzta az

zett ellenállásunkkal, ma már csak az alkotmányosság roncsai volnának meg. Pártunk megakadályozta a diktatúrát, amelyet felülről akartak megszervezni s most rugja ez a törekvés az utolsókat.

Zöld ingben zöld gondolatok.

— Egy másik diktatúra veszélyére is fel kell hívnom a figyelmet, az alulról igyekszik ezt megkísérélni. Felszólt a képviselőházban egy képviselőtársam, ki Károlyi Mihály kormányában mint honvédelmi miniszter diestelenül szerepelt, mert a honvédelem ügyét soha gyászosan nem irányították, mint ő alatta. Ez az ur már volt néhány kormánypártnak a tagja, a Nep-e is, most hirtelen nagy fordulattal horogkeresztes vezérnek csapott fel. Hogy miféle erkölcsi alapon igényli magának a vezérseget, nem tudom. Az én érzésem szerint inkább a divatnak akar hódolni. O az az ember, aki mint a gazdag férfiak különböző szenvedélyeknek hódolnak, egyik a nyakkendőnek, más másnak és mivel ugy látta, hogy a fehér ing mostanában nem divatos, ő zöld inget visel és zöld ingben zöld gondolatokat hirdet. Igy legalább egyformán tudja a zöldet képviselni. A képviselőházban mondott beszéde után mindenki kinevette ezt az urat. En azt mondom, hogy mégsem szabad ezt a megmozdulást semmibe sem venni, mert jelentékeny pénzüsszegekkel dolgoznak ők, fizetett titkárai vannak, egyre-másra párhelyiségeket bérelnek, előttem ismeretlen forrásból. Szóval rendelkeznek azokkal az eszközökkel, amivel a kritikátlan embereket a maguk oldalára tudják megnyerni. De azt is látom, hogy

a Nep-ben is van egy kicsiny lármás csoport, amelynek nincs vesztenivalója és amely ezekkel az urakkal tart. Ezek a Nep-emberek tudás és jellem dolgában egy más rendszerben semmiféle szerephez nem juthatnak volna.

Biciklista-típusok ők, akik nem néznek egyebet, mint a saját érdekeiket, mert ők nem veszíthetnek a maguk politikai játékán, hanem csak nyerhetnek. Ezek az urak diktatúras törekvések útján akarnak továbbra is érvényesülni és további szerephez jutni. Amikor egy olyan kormányzati rendszer van négy év óta hatalmon, mely jóformán egyetlen ígérte sem váltott be, akkor ebben az országban a jogos elkeseredés rendkívüli mértékben meg kell, hogy nőjön. Igy van ez a Dunántúlon és Tiszántúlon is. Sok elkeseredett ember mondja ott, hogy nem bánja, jöjjön bármi, csak szabaduljunk a mai állapotokból. Ha rosszul megy a sorsunk, még akkor se kívánjuk az árvízveszedelmet, mert nekünk csak termékenyítő esőre van szükségünk és nem árvízre.

amelyek nem kerülnek pénzbe, valósítsák meg a becsületes titkos választójogot, melyet Magyarország államfője is a kormány figyelmébe ajánlott, mint megvalósítandó reformot. Adják meg azt a jogot a népnek, hiszen már egyszer a miniszterelnök ur is azt mondogta, hogy a javaslat már ki van dolgozva. Ha ki van dolgozva, miért nem hozzák a nyilvánosságra. Erdekük nekik is a népet megnyugtatni. Ha pedig nem hozzák a nyilvánosságra, akkor ez azt jelenti, hogy a javaslat nem bírja el a nyilvános bírálatot. Hiszen ő maga jelentette ki, hogy a javaslat készen van, igaz, hogy hozzá fűzte, hogy nem lesz köszönet benne. Mi olyan javaslatot követelünk, amelyben köszönet kell hogy legyen.

éles pengét csuklójának kék erén, melyből mint fényes arany sugár szökkent elő az életnek forró nedve és sutorogva ömlött a résbe, melyet vas-kapocsnál erősebben fogott össze, ahogy lassan kihülve sárga arannyá keményedett.

— Tovább! — hangzott fel a táltos szava és az új áldozat már ontotta is szent vérét, boldog, megdicsőült mosollyal arcán esve végül össze, amikor erei utolsó csöppjével ereje fogytán összeomlott.

— Tovább! Tovább!

Mint kalapácsütés egy népnek koporsóján, ugy hangzott újból meg újból a szó, mindannyiszor a Törpék népének valamely virágzó ágát törve le. Már csak négyen voltak a Kiválasztottak között, már csak hárman, ketten, most már egyedül csak a király leánya állott fehérén, izzó szépségében a két-ségbeesett Törpék között.

— Nem őt! Nem! Mi lesz velünk, ha a szépség elmegy közülünk! — zúgott fel a jaj. Csak a király állott komor némaságban, összeszorított ökle gyémánt jogarán pihent. És szólt lassu, csakánycsaphoz hasonló hangon, melynek mindegyik szava saját szívébe sujtott:

— A szépség elmegy életünkben, hogy megmaradjon az élet. De jaj annak, aki ez arannyá merevedett élethez valaha kapzsi kézzel nyul. Az atya és király áldozatának sulya nehezédjék rája örökkön-örökké!

Dús sugárban szökkent fel a királyleány arany napszínben játszó vére, beleomolva, összeforrasztva forró, élő fiatalágának erejével az utolsó kis részt, mely népe és a vész között állott. Mint virágszirom hanyatlott le végül, fehér pille, kinek a sors csak virágzást, nem pedig termést szánt e földön. Hangos jajjal borult reá a Törpék megmentett serege.

Bányász, ha fényes arany csikba vágódik csákányod, gondolj a Törpék királyának átkára és messze kerüljed el a vérré forrószodott, örömmel szánt, áldozattá vált és sárga, hideg arannyá merevedett édes, meleg, éltető napsugárt.

— Most, hogy a miniszterelnök urat betegsége megakadályozza abban, hogy résztvegyen a kormányzásban, most volna itt az ideje, hogy helyettese

megállapodjon egy becsületes és tisztességes választójog dolgában a pártokkal

s akkor be fog következni a megnyugvás politikai téren és akkor a jogos bizalmatlanság nem fog fokozódni. Mi csak ilyen megállapodásban bízhatunk, mert aki megtagadja a titkos választójogot, az nem bízik a népben, állandó ellenőrzést akar gyakorolni a nép felett, melyet pedig nem tűrhetünk.

A lelkes éljenzéssel és tapsal fogadott beszéd után a független kisgazdapárt képviselőtagjai szólaltak még fel a nagyszerű négyülésen.

Gróf Festetics Sándor nyilatkozata.

Eckhardt Tibor beszédevel kapcsolatban gróf Festetics Sándor a következő nyilatkozatot tette közzé:

— Dr. Eckhardt Tibor képviselő urnak az alsóházi gyűlésen tett, a mai reggeli lapokban megjelent, személyemet érintő, sértő tartalmu kijelentéseiről töle lovagias elégtételt kértem. Honvédelmi miniszteri ténykedéseimre vonatkozó kritikájára pedig az a feleletem, hogy azt sehogy sem tekinthetem illetékesnek, miután Eckhardt Tibor ur katona sohasem volt.

Gróf Festetics Sándor, gróf Festetics Domonkos és báró Csöllos Tibor útján kért lovagias elégtételt Eckhardtól.

A költségvetést elfogadta a felsőház bizottsága.

A felsőház pénzügyi bizottsága hétfőn tárgyalta a költségvetési javaslatot, amelyet Egry Aurél ismertett.

Vásáry József a gazdaságsadalom kívánságaira mutatott rá, különösen kiemelve az adókérdést és a termés értékesítésének ügyét.

Gróf Khuen Héderváry Károly felemlítette a MÁV deficitjét, kifogásolta az új menstrendet. Sürgős megváltoztatását ajánlotta a kormány figyelmébe, mind a közönség megnyugtatása, mind az üzemi hiány csökkentése érdekében.

Kolozsváry Mihály az állami és felekezeti tanítók közötti megkülönböztetést tette szóvá. Kérte, szüntessék meg a kántortanítói fizetések körül fennálló sérelmet, különösen a természetbeni járandóságok magas felértékelését.

Széács Antal rámutatott a szövetkezetek túlzott mértékű támogatásának adópolitikai visszahatásaira s figyelmébe ajánlotta a kormánynak a kereskedőosztály intenzívebb támogatását.

Gróf Apponyi Károly a honvédelmi tárca kérdésével foglalkozott. Balogh Elemér a szövetkezeteket vette védelmébe.

Szontágh Jenő a diplomák tultermelésének veszélyére hívta fel a kormány figyelmét és olyan intézkedések megtételét kérte, amelyekkel ezt az egészségtelen folyamatot kellő mértékben lehetne szorítani. Főképp szigorú kiválogatást tart kívánatosnak a középiskolák negyedik osztályában.

Taranyi Ferenc a buzaár kérdéséről beszélt. Kivánatosnak tartaná, ha a kormány már most, amikor a termésmennyiség előrelátható, konkrét nyilatkozatot tenne az áralakulás kérdésében.

Fabinyi pénzügyminiszter kijelentette, hogy bár a mezőgazdaság helyzete igen nehéz, a kormány mindent megtett a mezőgazdaság érdekében. Utalt az ár-kérdés terén történt intézkedésekre. A buza ára beföldön magasabb, mint a világpiacra. A nyugdíjterher emelése súlyos jelenség, de néhány évig még előreláthatólag emelkedik ez a teher. A vasuti menetrendi panaszokat a kereskedelmi miniszter megvizsgálja. Rokonszenvvel fogadja a felekezeti tanítók érdekében történt felszólalást. A deficit csökkentésére irányuló törekvés helyességét maga is vallja, de az élet szükségleteivel számolni kell. Az adózás terén fontosnak tartja a kivételes helyességét és azt, hogy a behajtás erélyesen, de szociális érzéssel történjék. A kiadandó hivatalos összeállítás keretében igyekszik fokozottan érvényesíteni az arányosság szempontjait. A szövetkezetektől és kereskedőktől kölcsönös megértést kér, amely a kereskedők igazi érdekeinek sérelme nélkül biztosítja az ésszerű munkamegosztást. A kormány a jövő évben is fenntartja azt a támogatást, amely a mezőgazdaság megmentésére szolgáló alap révén az előző években is megállt a termelés értékesítésére.

Daranyi Kálmán miniszterelnök-helyettes kijelentette, hogy a legújabb kiadott becslés szerint jó közepes termést lehet várni. A Dunántúl és az ország északi részein gyengébbek a kilátások, de az Alföldön egészen jók. A buzaárakra még nem tud választ adni, kijelentette azonban annakidején is, hogy a tavalyi limit-árak az idén is fennmaradnak. A borkérdés tekintetében rámutat arra, hogy nagy nehézségekbe ütközik a boroknak például Ausztriában való elhelyezése. Néhány vagon bort mégis sikerült az osztrák piacon, Svájcban, Lengyelországban, Németországban elhelyezni.

A bizottság ezután a költségvetést elfogadta. A felsőház plénuma pénteken délelőtt tárgyalja a javaslatot.

Az egyetemi ifjuság a kisebbségi kérdéstről.

Hétfőn kezdődött a MEFHOSZ kisebbségi ankétja a szövetség balatonszántói üdülőtelepén. Az ankéton a budapesti, szegedi, debreceni, pécsi egyetemek, valamint a fővárosi és vidéki főiskolák kisebbségi kérdésekkel foglalkozó hallgatói vesznek részt. Mester Miklós megnyitója után Ottlik László miniszteri osztálytanácsos tartott előadást. Azt fejtette, hogy míg a magyar nemzetiségi politika a lojalitás, szellemi együttműködés és évszázados összekötés alapján fejlődött, addig az utódlamok mai kisebbségi politikája a nemzetiségi kérdés háttérbe szorításával egy nép feltétlen uralmát hirdeti a többi nemzetiségi felett.

Az előadáshoz Potoczky Kálmán és Kemény Gábor szólott hozzá.